

Пейо Яворов

Клеопатра

Излезе римлянина: горди стъпки
загългнаха по мраморния под;
ала от хладни речи дълго свод
кънтя след него в ледни тръпки...
Суетен блян! На Цезаря синът
не бе на Рим женопоклонен чадо:
безчувствено оста сърцето младо.
Коварната царица първи път
видя безсилен своя лик чаровен:
царица над царете – и един
под огъня на погледа любовен
отмина той, всесилен властелин.

Де бяха те – единствена надежда –
на жива плът магесните цветя?
Пред сребърното огледало тя
раздра лукаво-траурна одежда,
изтръпнала в съмнение и страх:
„Кажи, метал, на старостта ноктите
докоснаха ли царствен ствол? Крилете
на времето ли са навели с прах
златокоронна палма? Или есен,
дошла несетно, звездолистен клон
с увехнал плод накичи... и несвесен
сън още ме лелей на рухнал трон-?“

И дигна тя глава. Талази смолни
низпаднаха в безредна красота
и мрамора на жадна голота
заляха светнали и волни.
Възсепна се в метала дишащ чар, –
царицата се вираше пленена:
от благовоние опиянена,
тъй пред Астартиния свет олтар
благоговее жрица. На колени,
приведена като пред божество,
издума тя словата вдъхновени,
поток слова в безумно тържество:

„На саморевност демоните злобни
горят за мъст! Не богове са вас,

съблазни – моя плът, до тоя час
ласкали, а мъже богоподобни.
Евнуха римски ви презря: така
безсмъртните за смъртната обида
жестоко отмъстиха. Но, Изида,
кълна се, майко на света, ръка
на земен мъж не ще докосне вече
неземен дар!...“ И пред обет свещен
Озирис се задъхваше – далече,
под образа на гаснещия ден.

А новодневната зора с тревога
видя пуст храма на Змията-бог.
И глъч изпълни царския чертог...
На златно ложе в изнемога
царицата лежеше. Страстен пир
на знойните желания кипежа
бе сякаш утолил. Но все тъй свежа
и прелъстителна – гробовен мир
тя вкусваше, с отровната милувка
на своя бог, на своята мечта!
Свещената змия в една целувка
замряла бе на нейните уста.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7147>]